

Dosar nr. XXXX

- litigiu privind funcționarii publici –

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică din XXXX.2024.

Președinte: XXXX

Grefier: XXX

Pe rol, judecarea cauzei având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici” formulată de reclamantul XXXXXX – toți domiciliul procesual ales la Cabinetul de Avocat „XXXXX, în contradictoriu cu pârâțul XXXXX.

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța ia act că la dosar au fost înaintate de către părți puncte de vedere cu privire la sesizarea ÎCCJ față de dispozițiile OUG nr. 62/2024.

Instanța în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024 rămâne în pronunțare cu privire la suspendarea judecării cauzei și sesizarea Î.C.C.J.

TRIBUNALUL

Din lipsă de timp pentru deliberare,

În baza art. 396 alin. (1) C.pr.civ.,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de **20.11.2024**.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
XXXXXXX

Grefier,
XXXX

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE - SUSPENDARE
Ședința publică din XXXX.2024.
Președinte: XXXX
Grefier: XXXX

La ordine, **pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție** cu privire la soluționarea chestiunilor de drept ivite în cauza având ca obiect „**litigiu privind funcționarii publici**” formulată de reclamantii XXXXX – toți domiciliul procesual ales la Cabinetul de Avocat XXXXX, în contradictoriu cu pârâtul XXX.

Dezbaterile asupra sesizării de față au avut loc în ședința publică din data de XXX, și când, din lipsă de timp pentru deliberare, pronunțarea a fost amânată pentru astăzi, XXX.

După deliberare,

TRIBUNALUL:

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de XXX și înregistrată sub nr. XXXX, reclamantii XXXX în contradictoriu cu pârâtul XXX, au solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtului să emită pe numele fiecărui reclamant ordin de reîncadrare salarială, privind alinierea drepturilor salariale la nivelul maxim al funcțiilor similare din cadrul sistemului finanțelor publice, adică al Ministerului Finanțelor Publice și al instituțiilor subordonate, respectiv al organelor de specialitate ale administrației publice centrale care funcționează în subordinea MFP (salariul de bază la nivel maxim, cu recalcularea sporurilor raportat la salariul de bază la nivel maxim), cu plata diferențelor de drepturi între cele convenite și cele efectiv încasate, pentru perioada ultimilor 3 ani anterior procedurii prelabile înregistrate la data de 16.02.2024, la zi și în continuare, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective, plus dobândă legală penalizatoare de la scadența fiecărui venit salarial, până la data plății efective, cu cheltuieli de judecată.

În susținerea cererii, au arătat următoarele:

în fapt, reclamantii sunt funcționari publici în cadrul XXXXXX.

Potrivit OUG 20/2013:

Art. 1.-

(1) Se înființează Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc, denumit în continuare Oficiul, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice.

(1 ind. 1) Oficiul își desfășoară activitatea în subordinea Ministerului Finanțelor Publice.

(5) Oficiul are buget propriu și este finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice. Președintele Oficiului are calitatea de ordonator terțiar de credite.

Art. 11.-

(7) Drepturile salariale ale personalului Oficiului se stabilesc prin asimilare, în mod corespunzător, cu cele ale personalului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Potrivit HG 34/2009:

Art. 1.-

(1) Ministerul Finanțelor Publice se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, care aplică strategia și Programul de guvernare în domeniul finanțelor publice.

Art. 10.-

(5) Ministrul finanțelor publice îndeplinește, conform legii, funcția de ordonator principal de credite. Ministrul finanțelor publice poate delega această calitate secretarilor de stat, secretarului general, secretarului general adjunct sau altor persoane împuternicite în acest scop. Prin ordin al ministrului finanțelor publice se vor preciza limitele și condițiile delegării.

Art. 13.-

(2) în subordinea Ministerului Finanțelor Publice se organizează și funcționează Agenția Națională de Administrare Fiscală, organ de specialitate al administrației publice centrale, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată de la bugetul de stat și din venituri proprii, în condițiile legii.

(8) În subordinea Ministerului Finanțelor Publice se organizează și funcționează Autoritatea pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată din venituri proprii și, în completare, din subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice.

(9) În subordinea Ministerului Finanțelor Publice se organizează și funcționează Oficiul Național pentru Achiziții Centralizate, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice.

(10) În subordinea Ministerului Finanțelor Publice se organizează și funcționează Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice. Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc, prin Ministerul Finanțelor Publice, are drept de inițiativă legislativă în domeniul său de competență.

(11) În subordinea Ministerului Finanțelor Publice funcționează Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, organ de specialitate cu personalitate juridică, independent și autonom din punct de vedere operațional și funcțional. Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, prin Ministerul Finanțelor Publice, are drept de inițiativă legislativă în domeniul său de competență.

(12) În subordinea Ministerului Finanțelor se organizează și funcționează Autoritatea Vamală Română, organ de specialitate al administrației publice centrale, în domeniul vamal, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Finanțelor.

Art. 25.-

(2) Personalul din cadrul Ministerului Finanțelor Publice care are calitatea de funcționar public beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute în Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în statutele speciale.

Potrivit OUG 81/2023:

Art. XI. -

(1) Având în vedere prevederile art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se elimină inechitățile, discriminările și/sau discrepanțele de ordin salariat existente la data intrării în vigoare a

prezentei ordonanțe de urgență în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești.

(2) în înțelesul alin. (1), prin sistemul finanțelor publice se înțelege Ministerul Finanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate acesteia și Autoritatea Vamală Română.

(3) Metodologia și criteriile care stau la baza stabilirii drepturilor salariale luând în considerare hotărârile judecătorești potrivit prevederilor alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor, pe baza unei analize realizate de către Ministerul Finanțelor împreună cu Agenția Națională de Administrare Fiscală, structurile subordonate acesteia și Autoritatea Vamală Română, cu respectarea principiilor și a sistemului ierarhizării funcțiilor publice, între instituții publice, potrivit Legii- cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(4) După punerea în aplicare a prevederilor alin. (1) nu se mai plătesc alte categorii de drepturi salariale care nu sunt prevăzute prin acte normative în vigoare.

Potrivit L. 153/2017:

Art. 39.-

(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(2) în situația în care prin aplicarea alin. (1) nu există funcție similară în plată, nivelul salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut în anexe cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, la care se aplică, după caz, prevederile art. 10 privind gradația corespunzătoare vechimii în muncă.

(3) în aplicarea prevederilor alin. (1), prin instituție sau autoritate publică se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

Potrivit paragrafului 32 din Decizia CCR 794/2016, „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare”, la care se face egalizarea prevăzută de art. 31 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritatea publică.

Pe de altă parte, potrivit Deciziei HP 36/04.06.2018: în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 5' din OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările

recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.

Potrivit Deciziei HP 8/2021 a ÎCCJ:

105. Dispozițiile art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt aplicabile în situația în care există salariați în cadrul autorităților/instituțiilor publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, astfel încât în aceste situații nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate. Noțiunea de funcție similară, prevăzută de alineatul 1 al art. 39, este cea definită de art. 7 lit. g) din aceeași lege, după cum urmează: "funcția similară reprezintă o funcție de același fel din cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, care implică aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate, după caz, și condiții de muncă".

115. De asemenea, aplicarea dispozițiilor art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 nu constituie un impediment în aplicarea concomitentă și a prevederilor art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017, în condițiile în care din nota de fundamentare a adoptării legii respective a rezultat că aceasta a fost determinată de necesitatea eliminării disfuncționalităților salariate existente în sistemul public de salarizare, făcându-se vorbire și de Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale referitoare la admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (I2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.

116. Astfel, Curtea Constituțională a apreciat în decizia anterior evocată: "ca efect al neconstituționalității art. 31 alin. (I2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), «nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare», la care se face egalizarea prevăzută de art. 3* alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică." Chiar dacă prin această decizie s-a verificat constituționalitatea unui text de lege în prezent abrogat, totuși trebuie observat că instanța de contencios constituțional a analizat aceeași soluție legislativă a egalizării veniturilor salariate pentru situații profesionale identice, astfel că toate considerentele expuse de aceasta trebuie valorificate în procesul de interpretare și punere în aplicare a textelor de lege ce fac obiectul prezentei sesizări. În acest sens, trebuie avut în vedere că, potrivit Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995, nu numai dispozitivul, ci și considerentele deciziilor instanței de contencios constituțional sunt general obligatorii și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.

Potrivit Deciziei HP nr. XXX a ÎCCJ din Dosarul nr. XXXX

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel XXX, în dosarul nr. XXX, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă

aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Deși această decizie a fost pronunțată în urma sesizării ÎCCJ de către Curtea de Apel XXX, pe rolul căreia era înregistrat un litigiu privind mai mulți reclamanți ce dețin calitatea de personal auxiliar de specialitate și conex la unități de parchet de pe lângă o curte de apel și o judecătorie, care au cerut înlăturarea stării de discriminare create între aceștia și personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul altor parchete care au obținut majorări salariale prin hotărâri judecătorești definitive prin raportare la nivelul indemnizației cuvenite personalului auxiliar de specialitate și conex din XXXX, interesează considerentele decizorii ale acestei hotărâri pe tema modului în care se interpretează principiile prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017:

Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală.

„59. Prioritar, înalta Curte de Casație și Justiție reiterează că instanța de trimitere a fost sesizată, în ultimă instanță, în vederea verificării modului de aplicare a principiilor prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, într-un dosar în care (...)

60. În aceste condiții, dezlegarea chestiunii de drept presupune, într-o primă etapă, analiza reglementării cuprinse în art. 17 din secțiunea a 4-a a capitolului VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, pentru a stabili dacă procentele de majorare indicate sunt componente ale salariului de bază, definit de art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 ca suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I-IX ale legii, ori ale salariului lunar care, potrivit art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017, cuprinde salariul de bază/indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sistemul bugetar.

61. Ulterior, în măsura în care se va stabili că aplicarea majorărilor în discuție generează salarii de bază diferențiate, analiza va verifica dacă principiile prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 pot justifica soluția egalizării cu personalul pentru care legea reglementează stabilirea salariilor de bază prin aplicarea unui procent de majorare mai ridicat, atât în ipoteza în care reperul de comparație îl constituie chiar respectivul personal, cât și în ipoteza în care reperul îl constituie personalul pentru care legea reglementează stabilirea salariilor de bază fără aplicarea unor procente de majorare sau prin aplicarea unora mai reduse, dar care, prin hotărâri judecătorești definitive, a obținut salariul de bază calculat prin aplicarea procentului de majorare cel mai ridicat.

(...)

66. Natura juridică a acestor procente este, prin voința legii, cea a unor majorări care, odată aplicate la baza de calcul de la art. 17 alin. (2) din secțiunea evocată anterior, determină existența unor salarii de bază diferențiate, definite ca atare în chiar partea introductivă a art. 17 alin. (3)-(5) din aceeași secțiune; prin urmare, ele intră în alcătuirea salariilor de bază, stabilite distinct de lege, nefiind elemente exterioare lor.

(...)

71. Prezentarea succesiunii actelor normative intervenite în materia salarizării nu este necesară, nu doar pentru că a fost deja expusă într-o serie de decizii de unificare a jurisprudenței, ci și pentru că limitele sesizării sunt circumscrise interpretării prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017.

72. Este însă utilă o incursiune în evoluția legislației adoptate în domeniu, context în care Înalta Curte de Casație și Justiție subliniază că Legea nr. 71/2015 a introdus alin. (51) la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, cu următorul cuprins: "Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivel maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

73. Ulterior, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, care a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016; aceasta a modificat conținutul alin. (1) al art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, stabilind regula că "personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții".

74. Ca efect al adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016, în art. 3' din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 s-au introdus mai multe alineate; dintre acestea, prin alin. (I2) s-a urmărit ca din procesul de egalizare a indemnizațiilor sau a salariilor să se elimine raportarea la drepturile care fuseseră stabilite în baza legii, prin hotărâre judecătorească.

75. Acest text a fost declarat neconstituțional prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016.

76. La paragraful 32 din această decizie s-au reținut următoarele considerente: "în consecință, ca efect al neconstituționalității art. 31 alin. (I2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), «nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare», la care se face egalizarea prevăzută de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești."

77. Așadar, ceea ce s-a stabilit de Curtea Constituțională este egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, corespunzător fiecărei funcții, grad/trepte, gradații, vechimi în funcție sau în specialitate, în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale. S-a reținut în paragraful 26 din decizia evocată că "hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și respectiv 11% acordate magistraților și personalului asimilat, au aplicabilitate generală și se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală (cum ar fi, spre exemplu, ipoteza în care o persoană a avut recunoscut sporul de doctorat)".

78. La 1 iulie 2017 a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017, care a integrat dezlegările oferite prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale în

normele de la art. 6 lit. b) și c) din această lege, respectiv în conținutul conceptual al principiului nediscriminării (care reclamă eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție) și în cel al principiului egalizării în salariul maxim aflat în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică (în sensul asigurării de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală).

79. Incidența Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, în legătură cu domeniul de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017, a fost dezlegată de instanța supremă în cadrul mecanismelor de unificare, pe cale incidentală, în cuprinsul unor considerente cu valoare decizorie din Decizia nr. 15 din 28 iunie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 921 din 27 septembrie 2021.

80. În acest sens, relevante sunt paragrafele 86 și 88 din această decizie, prin care s-a statuat astfel: "Principiul egalizării cu venitul maxim în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică, stabilit prin lege sau prin hotărâri judecătorești, astfel cum a fost interpretat prin Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 și prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în aplicarea Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului, cu modificările ulterioare, nu poate fi preluat mutatis mutandis în litigiile vizând calculul drepturilor salariale în baza Legii-cadru nr. 153/2017, dat fiind faptul că această lege conține o reglementare nouă, ce instituie dispoziții distincte, inclusiv în ceea ce privește principiul egalității care, potrivit art. 6 lit. c) din lege, se înfăptuiește «prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală». (...) Nu se poate considera că normele care reglementează salarizarea din sistemul justiției (anexa nr. V capitolul VIII din Legea-cadru nr. 153/2017) derogă de la dispozițiile cu caracter de principiu inserate în capitolele I-IV din legea-cadru. Dimpotrivă, anexele care stabilesc sistemul de salarizare pentru fiecare dintre familiile ocupaționale sunt edictate cu respectarea principiilor generale ale sistemului de salarizare cuprinse în art. 6 din legea-cadru, normele interpretându-se în coerența întregii reglementări, în mod coroborat."

81. Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a pronunțat Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018, prin care au fost interpretate, în vederea aplicării unitare, dispoziții anterioare Legii-cadru nr. 153/2017; cu toate acestea, întrucât principiile și jurisprudența constituțională creată în temeiul fostei reglementări au fost preluate în cea actuală, raționamentul prezentat în decizia indicată, pe deplin valabil, poate fi valorificat. Astfel, statuând în sensul că egalizarea indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești, în paragraful 79 al deciziei amintite s-a reținut că "hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și, respectiv, 11% acordate magistraților și personalului asimilat, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 10/2007, nu vizează situații de fapt particulare, ci aplicarea unor prevederi legale cuprinse în acte normative, care au aplicabilitate generală".

82. Așadar, atunci când instanțele judecătorești sunt investite cu cereri de egalizare a unor salarii de bază prin includerea unor majorări recunoscute prin hotărâri definitive, trebuie să examineze dacă în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală, căci numai într-un astfel de caz principiile examinate pot constitui temei al egalizării; dacă sfera lor de aplicare este însă restrânsă în beneficiul unor

anumiți destinatari ai legii, cele două principii se opun egalizării salariilor de bază ale persoanelor cărora legea nu le recunoaște dreptul la respectivele majorări.

(...)

85. Se cuvine subliniat că, prin Decizia nr. 2 din 19 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 201 din 26 martie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat, în aplicarea art. 2, raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, că punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au acordat unor angajați anumite drepturi salariale nu reprezintă un tratament discriminatoriu al celorlalți angajați.

86. În considerentele deciziei evocate s-a reținut că "(...) nimeni nu poate invoca principiul nediscriminării pentru a obține un anumit tratament, cu încălcarea legii. Dimpotrivă, în fiecare litigiu, reclamantul va trebui să probeze legalitatea și temeinicia cererii sale, ce nu se poate baza pe invocarea discriminării sau a egalității de tratament în raport cu soluția pronunțată de o altă instanță, ci pe argumente de interpretare și aplicare corectă a legii, chiar și în situația în care invocă o astfel de hotărâre. Pe cale de consecință, interpretarea și aplicarea corectă a legii reprezintă un scop legitim, în raport cu care nu se poate reține existența unui tratament discriminatoriu în cazul în care tratamentul mai favorabil al unor angajați este rezultatul punerii în executare a unor hotărâri judecătorești prin care s-au acordat acestora anumite drepturi salariale".

87. Existența unor hotărâri judecătorești nu constituie, așadar, în lipsa unei analize a legii aplicabile, temei pentru recunoașterea unor salarii de bază diferite de cele stabilite de legiuitor, iar principiul egalității, prevăzut de dispozițiile art. 6 lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu justifică acordarea altor salarii de bază decât cele pe care legiuitorul, în considerarea unor criterii obiective, le-a stabilit.

(...)

91. În considerarea argumentelor prezentate mai sus, dar și a prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care stabilesc că Înalta Curte de Casație și Justiție va da o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, urmează să se statueze că principiile nediscriminării și egalizării pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale, iar nu restrânsă la sfera unor anumiți destinatari ai legii.

Așadar, ceea ce stabilește ÎCCJ este că principiile nediscriminării și al egalizării, prev. de art. 6 lit. b) și c) L. 153/2017, pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, cu condiția ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale, iar nu restrânsă la sfera unor anumiți destinatari ai legii.

Aceasta înseamnă că, dacă în cadrul procesului de individualizare a salariului de bază/indemnizației lunare sau indemnizației de încadrare, compensațiilor, indemnizațiilor, sporurilor, adaosurilor, primelor, premiilor, precum și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sistemul bugetar, se constată diferențe la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale (în speță, din cadrul sistemului finanțelor publice), cei al căror venit salarial este inferior (subsemnații reclamânți) pot pretinde alinierea salariilor la nivelul maxim de salarizare - pentru funcția similară (aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate)- al categoriilor profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale, în speță din

cadrul sistemului finanțelor publice, adică al XXX și al instituțiilor subordonate, respectiv al organelor de specialitate ale administrației publice centrale care funcționează în subordinea XXXX.

Există inclusiv cadrul legal pentru egalizare salarială la nivelul maxim aflat în plată în cadrul sistemului finanțelor publice (XXX și instituții subordonate, respectiv organe de specialitate ale administrației publice centrale care funcționează în subordinea XX), dar, cu toate acestea, nu am beneficiat pentru perioada ultimilor 3 ani anteriori procedurii prealabile, la zi, de egalizarea salariilor la nivelul celor majorate prin hotărâri judecătorești în cadrul XXX și al instituțiilor din subordinea XXX, respectiv al organelor de specialitate ale administrației publice centrale care funcționează în subordinea XXX, în condițiile în care drepturile salariale ale personalului XXX se stabilesc prin asimilare, în mod corespunzător, cu cele ale personalului din cadrul XXXX și în condițiile în care în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul drepturilor salariale se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

Ca persoane de comparație, fac trimitere la funcționarii publici din cadrul XXX / ai XX (aceeași funcție/grad/treaptă/gradație), ale căror drepturi salariale în plată au fost stabilite în urma unor hotărâri judecătorești, respectiv ai XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XX, XXX și XX.

La nivelul în plată al drepturilor salariale pentru funcțiile similare din cadrul XXX s-a dispus alinierea veniturilor salariale pentru funcționarii XXX, XX (în Dosar 856/103/2021 și în Dosar XX); XXX (în Dosar XXX); XXXX (în Dosar XX - în care se face referire la situația beneficiarilor unor drepturi recunoscute prin SC XX a Tribunalului XX, SC XXX a Tribunalului XXX, SC XXX a Tribunalului XX); XX XXX, XX XXX (în Dosar XXX); XX XX (în Dosar XX).

La data de XX, Curtea de Apel XXX a admis în Dosar XXX recursul XXX împotriva hotărârii pronunțate de Tribunalul XXX și a dispus obligarea XXX să egalizeze salariile la nivelul celor majorate prin hotărâri judecătorești în instituțiile din subordinea XXX: Admite recursul formulat, casează sentința recurată și în rejudecare: Admite acțiunea. Obligă pârâta să achite reclamanților, începând cu data de 07.10.2019, diferența dintre salariul de bază achitat și salariul de bază la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare aflate în plată în cadrul XXX DGRFP XXXXX și XXX, pentru aceeași funcție/grad/treaptă/gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, actualizate cu rata inflației, precum și dobânda legală penalizatoare aferentă, calculată de la data scadenței fiecărei sume și până la data achitării efective. Definitivă. Pronunțată azi, XXX, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței” - Hotărârea XXX

Sunt doar câteva exemple.

În orice caz, hotărârile invocate sunt obligatorii față de faptul că, fiind vorba de drepturi câștigate prin hotărâri judecătorești, pentru persoane aflate în situația reclamanților, care fac parte din sistemul finanțelor publice, se impune recunoașterea acestor drepturi în mod identic și unitar și în favoarea lor.

Curtea de Apel XXX a hotărât că în situația în care există hotărâri judecătorești prin care au fost recunoscute drepturi salariale în favoarea unor angajați ce ocupă posturi similare cu ale reclamanților, ordonatorul de credite este obligat ca, la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice, să ia în considerare aceste drepturi, „deoarece hotărârea judecătorească, chiar dacă are efecte între părți, interpretează norme de lege cu aplicabilitate generală”. (Decizia nr. XXX pronunțată de XXX).

Așa fiind, au solicitat admiterea acțiunii.

În drept au invocat dispozițiile art. 39 L. 153/2017, art. 6 lit. b), c) L. 153/2017, Decizia HP 80/2023, art. 2 din OG nr. 13/2011, art. 1531, art. 1535 C.civ., art. 453 C.pr.civ.

Prin întâmpinare, pârâtul a arătat următoarele:

Solicitarea reclamanților de a beneficia de „alinarea drepturilor salariale la nivelul maxim al funcțiilor similare din cadrul sistemului finanțelor publice” are drept temei art. XI din O.U.G. nr. 81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a XXXX, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

XXXX este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea XXXX - ordonator terțiar de credite;

Potrivit dispozițiilor art. XI din O.U.G. nr. 81/2023,

„(1) Având în vedere prevederile art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se elimină inechitățile, discriminările și/sau discrepanțele de ordin salariat existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești.

(2) în înțelesul alin. (1). prin sistemul finanțelor publice se înțelege Ministerul Finanțelor. Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate acesteia și Autoritatea Vamală Română.

Din cuprinsul normelor juridice, rezultă că legiuitorul a reglementat cine beneficiază de prevederile în cauză, respectiv instituțiile publice expres și limitativ nominalizate: „Ministerul Finanțelor. Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate acesteia și Autoritatea Vamală Română

Astfel, textul actului normativ reglementează anumite beneficii pentru funcționarii publici din cadrul instituțiilor nominalizate și care se aplică doar celor din cadrul instituțiilor expres nominalizate XXXX neregăsindu-se printre aceste instituții

În acest caz, cererea formulată de reclamanți se întemeiază pe raționamentul unei extinderi implicite a beneficiului funcționarilor publici din cadrul XXX, justificată de funcționarea XXX în subordinea acestei autorități ministeriale.

În aceste condiții, deși XXXX funcționează în subordinea XXXX beneficiile în cauză acordate funcționarilor publici din cadrul instituțiilor nominalizate sunt măsuri legislative de excepție, de strictă aplicare, care vizează doar instituțiile în cauză prevăzute în textul legii, neputând fi extinse prin analogie.

În concluzie, din corelarea celor două alineate ale art. XI din O U G nr. 81/2023. rezultă că instituțiile publice, altele decât cele menționate expres la alin. (2) din articolul menționat, nu sunt beneficiare ale prevederilor alin (1) din același articol.

Referitor la invocarea prevederilor art. 11 alin. (7) din O.U.G. nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, acesta este scos din context, respectiv articolul în cauză, inclusiv aliniatul invocat, trebuie privit în ansamblul întregului articol și a tuturor aliniatelor din cuprinsul acestuia, articolul în cauză și implicit alin. (7) au avut aplicare strictă la momentul aprobării ordonanței în cauză, respectiv la momentul transferului funcționarilor publici din alte instituții bugetare la Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc, respectiv art. 11 ce include alin (7).

Referitor la invocarea prevederilor art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările

ulterioare, de asemenea, se solicită o asimilare a XXX cu instituțiile financiar-fiscale ale căror atribuții sunt net diferite de cele ale XXXX respectiv XXXX

Deciziile Onoratelor Instance, invocate prin cererea de chemare în judecată, de asemenea sunt explicite, nefiind aplicabile în cauză. În condițiile în care se referă strict la „scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții”, or, astfel cum am precizat XXXXX nu îndeplinește aceleași funcții și atribuții sau scop aferente funcționarilor publici din cadrul XXX.

De asemenea, invocarea unor decizii ale instanțelor de judecată prin care s-a dat câștig de cauză funcționarilor publici, nu sunt relevante în ceea ce privește funcționarii publici din cadrul XXX. În condițiile în care funcționarii publici în cauzele invocate sunt salariați ai direcțiilor generale din cadrul XXX și nu salariați ai XXXXX, având cu totul alt scop, funcții și atribuții conferite de prevederile legale.

Așa cum arată și reclamanții alinierea drepturilor salariale, egalizarea salariilor la nivelul celor majorate prin hotărâri judecătorești pentru funcționarii publici din cadrul XXXX s-a putut în cazul salariaților din cadrul instituțiilor unde existau diferențe salariale datorate pronunțării unor hotărâri judecătorești (la nivelul XXXX nu există nicio hotărâre judecătorească în acest sens) și numai după ce o altă instanță de judecată a dispus măsura de egalizare a salariilor, conducătorii instituțiilor publice neavând posibilitatea emiterii unor acte administrative individuale de salarizare în lipsa unui act normativ sau a unei hotărâri judecătorești definitive.

Obținerea, prin hotărâri definitive pronunțate de instanțele de judecată, unor majorări salariale și a egalizării salariilor în cadrul unor XXX, a avut ca rezultat crearea de inegalități salariale între salariații XXX [instituții având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar - ordonatori terțiari de credite, aflați în subordinea aceluiași ordonator terțiar de credite – XXXX)

Având în vedere cele menționate mai sus și dispozițiile art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, Ministerul Finanțelor a procedat la elaborarea unui act normativ prin care să se elimine inechitățile, discriminările și/sau discrepanțele de ordin salarial existente.

Prin adresa nr. XXX, înregistrată la XXX sub nr. XXX în data de XXX, XXXX a solicitat aprobarea ca salariile de bază acordate personalului XXX să fie egalizate la nivelul maxim acordat personalului din cadrul XXX, pe fiecare categorie de funcție în parte, întemeindu-și solicitarea pe:

- dispozițiile art. 1 alin. (1) – 1 ind.1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea organizarea și funcționarea XXX și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, cu modificările și completările ulterioare;

- dispozițiile art. 6 lit. b), lit. c), lit. d) și lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

- punctul 2 din Procesul -Verbal încheiat în data de XXX, ca urmare a întâlnirii dintre ministrul finanțelor și reprezentanții sindicatelor angajaților din finanțe.

La data de 6 octombrie 2023 s-a publicat în Monitorul Oficial al României. Partea I. nr 904. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81 din 5 octombrie 2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Actul normativ adoptat a produs inechitățile, discriminările și/sau discrepanțele de ordin salarial între salariații aceluiași ordonator principal de credite - XXXX în textul Ordonanței de urgență a Guvernului nr 81/2023 nefigurând trei dintre instituțiile subordonate XXX, respectiv.

1. XXX;
2. XXX;
3. XXX,

excluzând practic salariații din cadrul celor trei instituții publice menționate mai sus din grupul salariaților sistemului finanțelor publice definit la alin. (2) art. XI din Ordonanță de urgență a Guvernului nr 81/2023.

XXX a răspuns solicitării Oficiului prin adresa nr. XXX, înregistrată la XXX sub nr. XXX.

În concluzie, conducerea XXX a întreprins demersurile necesare pentru prevenirea apariției unor inechități salariale dintre salariații săi și salariații altor instituții subordonate aceluiasi ordonator de credite - XXX, iar începând cu intrarea în vigoarea a Ordonanței de urgență a Guvernului nr 81/2023 a întreprins demersuri pentru egalizarea drepturilor salariale ale personalului XXX cu cele din sistemul finanțelor publice, statuat în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a XXX, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

În ceea ce privește menționarea de către contestatari a Deciziei CCR nr 794/2016. a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016. prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal- bugetare și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precizăm faptul că încă de la data înființării XXXX, personalul a fost preluat prin 2 (două) protocoale de la instituții diferite și au beneficiat de salarii diferite, deși ocupau funcții de execuție similare.

Pentru toate motivele și argumentele expuse pe larg prin întâmpinarea depusă la dosar a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Deliberând asupra sesizării Î.C.C.J. în baza art. 2 din OUG nr. 62/2024 pentru a se pronunța o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, reține următoarele:

Potrivit art. 1 alin. și 3 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024, acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 stipulează că, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, fiind astfel reglementată o nouă modalitate de unificare a practicii judiciare.

Ca atare, Tribunalul reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și / sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și / sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea / recalcularea / revizuirea drepturilor la pensie sau /și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1),

- Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective,

- chestiunea de drept care formează obiectul judecății nu face obiectul unui recurs în legii în curs de soluționare.

Tribunalul constată că obiectul prezentei cauze îl constituie cererea reclamanților de Obligare a pârâtului să emită pe numele fiecărui reclamant ordin de reîncadrare salarială, privind alinierea drepturilor salariale la nivelul maxim al funcțiilor similare din cadrul sistemului finanțelor publice, adică al XXXX și al instituțiilor subordonate, respectiv al organelor de specialitate ale administrației publice centrale care funcționează în subordinea XXX (salariul de bază la nivel maxim, cu recalcularea sporurilor raportat la salariul de bază la nivel maxim), cu plata diferențelor de drepturi între cele convenite și cele efectiv încasate, pentru perioada ultimilor 3 ani anterior procedurii prealabile înregistrate la data de 16.02.2024, la zi și în continuare, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective, plus dobândă legală penalizatoare de la scadența fiecărui venit salarial, până la data plății efective, **iar problema de drept ce necesită a fi lămurită este: „Dacă, în interpretarea art. 11 alin. 7 OUG 20/2023, art. 13 alin. 2 HG 34/2009, art. XI alin. 1 și 2 OUG 81/2023, asimilarea drepturilor salariale ale personalului XXXX cu cele ale personalului din cadrul XXX implică pentru perioada anterioară OUG 53/2024 stabilirea drepturilor salariale ale personalului XX la nivelul salariilor de bază pentru funcții similare din cadrul XXX“.**

Punctul de vedere al reclamanților asupra problemei de drept dedusă judecății:

Potrivit acestui act normativ:

Art. 1. -

(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salariale ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Art. 2. -

(1) Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să

pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

(2) O dată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe.

(3) Cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, vor fi suspendate până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

(4) Sesizările prevăzute la alin. (1) având același obiect sau al căror obiect se află în strânsă legătură se conexează.

(5) Sesizările prevăzute la alin. (1) se judecă cu prioritate, în cel mult 60 de zile de la data învestirii Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Decizia se motivează în termen de cel mult 15 de zile de la pronunțare și se publică în cel mult 5 zile de la motivare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. -

Dispozițiile art. 1 și 2 se aplică și proceselor în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Pretențiile deduse judecății se întemeiază pe dreptul la salarizare la nivel maxim, în vederea egalizării veniturilor salariate pentru situații profesionale identice și a respectării principiului nediscriminării.

Astfel, au pretins alinierea drepturilor salariale la nivelul maxim al funcțiilor similare din cadrul sistemului finanțelor publice, adică al xxxx și al instituțiilor subordonate, respectiv al organelor de specialitate ale administrației publice centrale care funcționează în subordinea xxxx (salariul de bază la nivel maxim, cu recalcularea sporurilor raportat la salariul de bază la nivel maxim), cu plata diferențelor de drepturi între cele convenite și cele efectiv încasate, pentru perioada ultimilor 3 ani anterior procedurii prealabile înregistrate la data de 16.02.2024, la zi și în continuare, sume actualizate cu indicii de inflație la data plății efective, plus dobândă legală penalizatoare de la scadența fiecărui venit salariat, până la data plății efective.

Potrivit OUG 20/2013:

Art. 1.-

(1) Se înființează Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc, denumit în continuare Oficiul, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice.

(1 ind. 1) Oficiul își desfășoară activitatea în subordinea Ministerului Finanțelor Publice.

(5) Oficiul are buget propriu și este finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice. Președintele Oficiului are calitatea de ordonator terțiar de credite.

Art. 11

(7) Drepturile salariate ale personalului Oficiului se stabilesc prin asimilare, în mod corespunzător, cu cele ale personalului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Potrivit HG 34/2009:

Art. 13.-

(2) În subordinea Ministerului Finanțelor Publice se organizează și funcționează Agenția Națională de Administrare Fiscală, organ de specialitate al administrației publice

centrale, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată de la bugetul de stat și din venituri proprii, în condițiile legii.

Potrivit OUG 81/2023:

Art. XI.-

(1) Având în vedere prevederile art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se elimină inechitățile, discriminările și/sau discrepanțele de ordin salarial existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești.

(2) În înțelesul alin. (I), prin sistemul finanțelor publice se înțelege Ministerul Finanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate acestora și Autoritatea Vamală Română.

Ulterior formulării acțiunii, prin OUG nr. 53/23.05.2024 privind măsuri referitoare la salarizarea personalului din unele sectoare de activitate bugetară, precum și reglementarea unor aspecte organizatorice, la art. IV se prevede că salariile de bază ale personalului din cadrul xxxx și din cadrul xxxx se stabilesc la nivelul salariilor de bază pentru funcții similare din cadrul xxxxx.

Prin ordonanța amintită se instituie obligația instituției angajatoare la plata drepturilor salariale rezultate din discriminarea salarială recunoscută legislativ.

Numai că actul normativ produce efecte doar pentru viitor, pretențiile anterioare acestui moment noi înțelegând a le menține, ordonanța în discuție confirmând, însă, apărările noastre legate de modul de realizare a echivalării drepturilor salariale.

Față de conținutul OUG 53/2024, nu consideră necesară sesizarea ÎCCJ.

Dacă, însă, se apreciază oportună sesizarea ÎCCJ cu dezlegarea unei chestiuni de drept, se impune a se lămuri dacă, în interpretarea art. 11 alin. 7 OUG 20/2023, art. 13 alin. 2 HG 34/2009, art. XI alin. 1 și 2 OUG 81/2023, asimilarea drepturilor salariale ale personalului xxxx cu cele ale personalului din cadrul xxx implică pentru perioada anterioară OUG 53/2024 stabilirea drepturilor salariale ale personalului xxx la nivelul salariilor de bază pentru funcții similare din cadrul xxx.

Punctul de vedere la pârâului asupra problemei de drept dedusă judecătii:

Față de incidența în cauza dedusă judecătii a dispozițiilor art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, concluziile xxxx sunt în sensul admiterii sesizării ICCJ pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile care să vizeze chestiunile de drept cu care instanța de judecată a fost sesizată și în raport cu obiectul cauzei, în acest sens putând fi clarificată aplicarea temeiurilor de drept invocate și ușurând, după caz, punerea în executare a hotărârii judecătorești definitive.

Punctul de vedere al completului de judecată este că se impune sesizarea ÎCCJ având în vedere că este vorba de un litigiu ce intră sub incidența OUG nr. 62/2024.

Față de cele reținute, fiind întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept, respectiv:

„Dacă, în interpretarea art. 11 alin. 7 OUG 20/2023, art. 13 alin. 2 HG 34/2009, art. XI alin. 1 și 2 OUG 81/2023, asimilarea drepturilor salariale ale personalului xxx cu cele ale personalului din cadrul xxx implică pentru perioada anterioară OUG 53/2024 stabilirea drepturilor salariale ale personalului xxxi la nivelul salariilor de bază pentru funcții similare din cadrul xxx”

și va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LGEII,
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu următoarele probleme de drept:

„Dacă, în interpretarea art. 11 alin. 7 OUG 20/2023, art. 13 alin. 2 HG 34/2009, art. XI alin. 1 și 2 OUG 81/2023, asimilarea drepturilor salariale ale personalului xxx cu cele ale personalului din cadrul xxx implică pentru perioada anterioară OUG 53/2024 stabilirea drepturilor salariale ale personalului xxx la nivelul salariilor de bază pentru funcții similare din cadrul xxx „,

Suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Prezenta încheiere se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție și se va comunica prin e-mail către tribunale și către curțile de apel.

Fără ale de atac.

Pronunțată azi, xxxx.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

xxxxxxx

Grefier,

xxxxxx

Red: xxxx

Tehnored: xxxx